HAIMO ALTISSIODORENSIS
3. Viertel 12. Jh. Seite 49r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36535
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

temptatione precam̃ cottidie liberari dicentes: ne in
ducas nos in temptationē idē in lapsū deceptionis.
Qua temptam̃ inhabitantes terrā idē terrena diligen
tes mundi desiderius estuantes: & uincunt̃. Electi autē
quorū conuersatio uncelis ē. ad hoc pbant̃ ut probata
coronent̃. n̄ ut seducti damnent̃. Possumus & hanc
horā quę n̄ iam uenisse aut in presenti esse. sed uentu
ra esse predicit̃. refferre melius ad tempora antixpi.
Tunc enim uenient illa temptatio. quę n̄ ꝑ partes. sed
totū simul examinabit mundū. & hinc tormenta
seuiunt. illinc miracula suadebunt. Unde merito de
illo tempore de illo tempore ad dn̄o dicit̃. Erit tunc
tribulatio qualis non fuit. sed nec fiet. A qua tempta
tione liberabunt̃ electi. idē non decipient̃. ꝑ pterea
utq; quia sunt electi. Venio cito. He electi cū uide
rint se temptatione tribulationis atteri succubant.
cito se dn̄s ad remunerandū uenire reprominent̃. Cito
enī fit omē quod transit. & ideo omē presens tempus
unde ad finē cursus tendit. unde quasi crescere uidet̃.
indeq; defectū patitur. unde augmentū ꝑ pere
uidetur. Tene quod habes. idē celestis uitę conuersa
tionē. & fidem ꝑ quā regnū ꝑ capias decorem. Ut nemo
accipiat coronā tuā. In hac sententia ostendit̃. quō
remuneratio quę superbientibus aliquibus iusto dei iu
dicio auferitur. alius misericorditer tribuit̃. Cū enim
certus sit dō numerus electorū suorū. dum alii remu
nerationē sibi promissā ob sui ꝑdunt negligentiā.
ne illorū locus uacuus remaneat. alii in locū eorū
subrogant̃. sicut uerbi gratia gentes iudeis in infi